

Hans Pihl: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning *vedtoges* dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov. (Konfiskation, fuldbyrdelse af frihedsstraf m. v.).

(Lovforslaget (nr. 70) findes i tillæg A. sp. 937, fremsættelsen i tidenden sp. 1962).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Thisted Knudsen: Det kan måske være lidt trist at være medlem af den nuværende regering i disse dage, hvor skatter myldrer frem på jord, og det er mig derfor en særlig glæde at kunne komplimentere den højtærede justitsminister for det foreliggende lovforslag. Jeg betragter det i det store og hele som udtryk for nogle meget væsentlige fremskridt, og dertil kommer så den store fordel, at lovforslaget i hvert fald ikke ret meget kan belaste den statskasse, der har det så ondt i disse dage.

Lovforslaget vil selvfølgelig blive gjort til genstand for en udvalgsbehandling, og i dette udvalg vil der være lejlighed til at drøfte de mange store og også alvorlige problemer, der er knyttet til dette lovforslag.

Jeg skal gøre nogle enkelte, rent principielle bemærkninger om lovforslaget.

Angående prøveløsladelserne, som efter min opfattelse er noget af det vigtigste i forslaget: vi har jo lært i strafferetten, at der er noget, der hedder det generalpræventive hensyn, det husker jeg i hvert fald endnu, og spørgsmålet er, hvor langt dette hensyn fører os. Der må efter mit skøn findes et eller andet balancepunkt, men jeg mener, at de prøveløsladelsesregler, som forslaget indeholder, ikke kan stride imod det generalpræventive hensyn. Det medfører fordele; også de kortere fængselsstraffe kommer prøveløsladelsesreglerne nu til gode; jeg regner med, at de vil blive

meget stærkt benyttet, og her kan jeg principielt give tilslutning til lovforslaget. De nuværende prøveløsladelsesregler — det ved i hvert fald vi, der arbejder praktisk med strafferetsproblemerne — har ofte virket meget skævt og ofte været meget stive; der har derfor været et behov for nye regler.

Endelig er der en lille ting som hæftestraffen. Jeg forstår af lovforslaget, at man nu forlader enestueprincippet og går over til det, vi må anvende på sygehusene, fællesstuer. Vi har ikke noget at erindre herimod. Det drejer sig jo om et ganske bestemt klientel, i hvert fald hovedparten af dem, der efterhånden sidder i hæfte, de såkaldte spritbillister, og de har måske godt af lidt selskab, så heller ikke det har vi noget at indvende imod.

Jeg kunne rejse et andet spørgsmål i forbindelse med spritbilisterne og hæftestraffen. Jeg har lige fået oplyst, at vel betaler man noget for det lille ferieophold; man begyndte i sin tid med at betale 2 kr., nu betaler man vist 6 kr. Til gengæld får man 4 kr. for det arbejde, man præsterer. Men mon det ikke er sådan, at en fange, selv en, der sidder i hæfte for at have kørt bil i spirituspåvirket tilstand, koster samfundet ikke så lidt? En hæftestraf koster måske samfundet 40-50-60 kr. Spørgsmålet er, om der er grund til at se på den betaling, som ydes her, eller om der er så stærke grunde til ikke at røre ved betalingen, at man skal unnlade det. Jeg regner med, at det vil være muligt under udvalgsbehandlingen at undersøge denne side af hæftestraffen lidt nærmere.

Så er der endelig bestemmelsen om betlere. Jeg tror, at Storm Petersen ville have glædet sig i dag, og at han på sin særlige måde ville have takket den højtærede justitsminister. Vi lever i et velstands- og velfærdssamfund, og disse betlere er jo efterhånden blevet så få, at man ikke mere har fornøjelsen af at se en af de originaler, som Storm Petersen kunne tegne. Udviklingen har altså ført os så langt, at vi kan lempe reglen angående betlerne. Nu er det min erfaring, at når politiet har stået over for disse landevejens riddere, har politiet været ridderligt. De har som regel lukket det ene øje, ikke sandt, og sagt: går du til højre, så går jeg til venstre.